RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0070 van 21 januari 2014 in de zaak 1011/0170/A/8/0157

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Griet CNUDDE kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 B101 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Philippe DECLERCQ kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P.Minckelersstraat 33 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1.	de heer
2.	mevrouw
3.	de heer
4.	mevrouw
5.	de heer
6.	mevrouw
7.	de heer
8.	mevrouw
9.	de heer
10.	mevrouw
11.	de heer
12.	mevrouw
13.	de heer
14	de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Isabelle COOREMAN kantoor houdende te 1070 Brussel, Ninoofsesteenweg 643 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 22 oktober 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 23 september 2010 waarbij aan de

verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van twee windturbines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving ....

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 24 oktober 2013 toegewezen aan de achtste kamer

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc BOES heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katleen DUYM die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Pilippe DECLERCQ die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Liesbeth PEETERS die verschijnt voor de tussenkomende partijen zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 23 maart 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, en heeft het beroep tot tussenkomst ontvankelijk verklaard.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 21 mei 2010 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "voor het bouwen van twee windturbines".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd een openbaar onderzoek georganiseerd van 1 juni 2010 tot 1 juli 2010 door de gemeente Pepingen waarbij er 1240 bezwaren werden ingediend.

De verwerende partij beslist op 23 september 2010 een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

HISTORIEK

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

De bouwplaats bevindt zich ten zuidwesten van de .... (gewestweg) tussen Pepingen, Kester (Gooik) en Leerbeek (Gooik) in een vrij open landschap.

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de ordening van het gebied gekend.

Het betrokken goed is momenteel in gebruik fruitplantage.

De aanpalende percelen zijn in gebruik als fruitplantage of weiland.

Het voorgesteld project behelst het aanleggen van een windpark bestaande uit 2 windturbines.

De onderlinge afstand bedraagt 346 m.

De minimum afstand tot de ...... bedraagt 158 m.

In aansluiting met de wordt er een wegverharding voorzien die enerzijds dienst doet voor de montage van de windturbines en anderzijds voor het onderhoud ervan.

Aan de voet van de 2 windturbines wordt er een tijdelijk werkplatform voor kranen en voor tijdelijke stockage van onderdelen voorzien.

In aansluiting met de windturbines wordt een middenspanningscabine met een totale oppervlakte van 12,50 m² geplaatst. De middenspanningscabine wordt opgericht in wit beton en afgewerkt met een plat dak.

WATERTOETS

Na het doorlopen van de watertoets we een positieve uitspraak bekomen (sic)

NORMEN EN PERCENTAGES BETREFFENDE DE VERWEZENLIJKING VAN EEN SOCIAAL OF BESCHEIDEN WOONAANBOD.

Niet van toepassing op deze aanvraag.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen.

De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling wordt algemeen voor de inplanting van windturbines verfijnd in het principe van de plaatsdeling (site sharing).

Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd.

De voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, veeleer dan een verspreide inplanting van solitaire turbines.

Er moet worden gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de nabijheid van of in de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied.

Maar het is eveneens noodzakelijk te komen tot een ruimtelijk coherent project waarbij een **zo regelmatig mogelijke inplanting langsheen de lijninfrastructuren** wordt nagestreefd.

De ruimtelijke coherentie en de regelmatige inplanting worden bepaald door de afstanden t.o.v. de gewestweg en de onderlinge afstanden.

In het voorliggende project worden de turbines ingeplant op een 346 m van elkaar.

De afstanden tot de as van de gewestweg bedraagt min. 158 m.

De locatie wordt gekenmerkt door een open karakter waarbij de windturbines geen aansluiting zoeken bij een landschapsbepalende lijninfrastructuur, een industriegebied of een kern van het buitengebied.

De windturbines worden ingeplant in de onmiddellijke omgeving van een beschermd erfgoed, met name de ankerplaats "Gaasbeek, Sint-Laureins-Berchem, Oudenaken en Elingen." Er wordt van de windturbines een significante negatieve impact op de visueelruimtelijke kenmerken en belevingswaarde van dit beschermd gebied verwacht.

De inplanting van de windturbines is dan ook landschappelijk niet gewenst.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd betekend bij aangetekende brief van 23 september 2010. Het op 22 oktober 2010 bij aangetekende brief ingestelde beroep is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Ter zitting werd door de advocaat van de tussenkomende partijen meegedeeld dat de milieuvergunning die door de verzoekende partij werd aangevraagd voor de twee windturbines waarop de thans bestreden beslissing betrekking heeft, niet alleen definitief werd geweigerd zoals in de schriftelijke uiteenzetting vermeld, maar dat het beroep tot nietigverklaring dat de verzoekende partij tegen dat weigeringsbesluit had ingediend, door de Raad van State werd verworpen bij arrest van 21 juli 2012, nr. 219.887.

Dit werd beaamd door de advocaat van de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

1. Artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO bepaalt dat wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt in de zin van artikel 5, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervalt.

Artikel 5, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (verder: Milieuvergunningsdecreet) werd gewijzigd met het decreet van 9 november 2007 waarbij de definitie van wat onder 'definitief geweigerd' dient te worden verstaan, werd aangepast. Het artikel bepaalde ten tijde van de bestreden beslissing concreet het volgende:

"Art. 5 § 1 De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend of de melding niet is gedaan. Als het gaat om met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening meldingsplichtige handelingen, wordt de uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige melding opgeschort.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief verleend nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is verleend als administratief beroep werd ingesteld.

Als de stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst, gaat de termijn, vermeld in artikel 4.6.2, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend of de melding is gebeurd.

Als de milieuvergunning definitief wordt geweigerd, vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. Als het gaat om "met toepassing van artikel 4.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening meldingsplichtige handelingen", kunnen deze handelingen niet worden uitgevoerd.

De milieuvergunning wordt beschouwd als definitief geweigerd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen, met toepassing van artikel 23, § 3, verstreken is, of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid in beroep is geweigerd als een dergelijk administratief beroep werd ingesteld.

Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt bekendgemaakt aan het publiek. De Vlaamse Regering stelt hiervoor nadere regels vast."

2. Hieruit volgt dat er sprake is van een definitieve weigering wanneer de termijn om administratief beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, is verstreken, of nadat de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning in graad van administratief beroep heeft geweigerd.

Artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet bepaalt:

"§1

Tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door het college van burgemeester en schepenen, kan beroep worden ingediend bij de deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet binnen een termijn van vier maanden na de ontvangst van het beroepsschrift.

§2

Tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de deputatie van de provincieraad, kan beroep worden ingediend bij de Vlaamse regering, die uitspraak doet binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepsschrift."

Als het instellen van een beroep bij de Raad van State tegen de weigering van een milieuvergunning geen invloed op het definitief karakter van de weigering van de milieuvergunning heeft, dan is dit a fortiori het geval wanneer de Raad van State het beroep tot nietigverklaring tegen de definitieve beslissing tot weigering verworpen heeft, zoals in deze zaak het geval is.

Daaruit volgt dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de nietigverklaring van de beslissing waarbij haar de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd. Immers, mocht die beslissing vernietigd worden en de verwerende partij toch een stedenbouwkundige vergunning verlenen, dan zou die vergunning onmiddellijk vervallen gelet op de definitieve weigering van de milieuvergunning voor hetzelfde project.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1.	, de heer	nkomst van de heer , mevrouw , de heer , mevrouw , mevrouw , de heer , de he	
2.	Het beroep is onontvankelijk.		
3.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.		
	- ·	e Brussel, in openbare terechtzitting op 21 januari 2014, door de Raad gen, achtste kamer, samengesteld uit:	
Marc BOES,		voorzitter van de achtste kamer,	
		met bijstand van	
Edo	lie CLYBOUW,	griffier.	
De	griffier,	De voorzitter van de achtste kamer,	
Edo	lie CLYBOUW	Marc BOES	